

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.646/2024/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Bánka Arnold ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes neve, alperes címe

Az alperes képviselője:

Mayer és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Mayer Erika ügyvéd)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.20.673/2024/15. számú ítélet és
27.P.20.673/2024/17. számú kiegészítő ítélet

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a egyéb érdekeltnek 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

A 80.000 (nyolcvanezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a ingatlan címe szám alatti társasházi öröklakás (továbbiakban: lakás) egyik tulajdonosa, mely ingatlant az Hivatala egyéb érdekelt országgyűlési képviselő települési lakáshasználatának biztosítása végett bérbe vette.

Az alperes a www.portál internetes sajtótermék kiadója és a TV csatorna televíziós csatorna médiaszolgáltatója.

A www.portál internetes platformon 2021. november hó 17. napján „cikk címe2” címmel - a napilap c. újság híradására hivatkozva - jelent meg cikk, mely (többek között) az alábbiakat tartalmazta:

„felperesnek az Országgyűlés évi hárommillió forintért bérel egy lakást. Csakhogy a párt elnöke nem költözött be ebbe a lakásba, azt a tulajdonos - egyéb érdekelt1 barátja - kiadta valaki másnak.

Így duplán tehetik el a bérleti díjat, összesen valószínűleg hatmillió forintot.”

Az TV csatorna televíziós csatorna műsor c. műsorának 2021. november hó 19. napján 19:30 perckor kezdődő adásában - szintén a napilap c. újság híradására hivatkozva - többek között az alábbiak hangzottak el:

„ A párt elnöke és az települési kamulakás tulajdonosa régi jó barátok. A lap már napok óta arról cikkezik, hogy a baloldalivá lett párt első embere csak látszólag bérli havi 239.000 Ft-ért a ingatlan címe panellakását, amit az Hivatala fizet. Azt ugyanis kiadták egy harmadik személynek, így dupla pénzt vághatnak érte zsebre. ...

A lakás ... egyik tulajdonos az a felperes, aki településen2 az utca neve utcában lakik, márpedig az utca neve utca alig 3 percre van egyéb érdekelt1 település2i otthonától ... azt, hogy egyéb érdekelt1 és a kamulakás tulajdonosa mégiscsak ismerik egymást, családtagjaik régi jó barátok ...közösségi oldal bejegyzések, fotók és posztok is bizonyítják.”

A riportban görgetéssel technikával megjelenítésre került a hivatkozott ingatlan tulajdoni lapjának egy része, helyrajzi száma, felperes keresztnéve, korábbi lakcíme (a házszám kivételével, település2, utca neve utca), valamint annak térképen történő megjelenítése.

[2] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát a kiadásában illetve médiaszolgáltatásában megjelenő sajtótermékekben közölt, azon híresztelt állításokkal, hogy a felperes „egyéb érdekelt1 barátja, akit település2ről ismer és duplán tehetik el a bérleti díjat, összesen valószínűleg hatmillió forintot, mivel a párt elnöke valószínűleg nem költözött be a lakásába, és azt kiadta másnak”; továbbá egyéb érdekelt1 - akivel régi jó barátok - „csak látszólag bérli havi 239.000.- Forintért a ingatlan címe panellakást, amit az Hivatal fizet, és azt kiadták harmadik személynek, és így dupla pénzt vágtak zsebre”;

A jogsértésre tekintettel kérte az alperes elégtételadásra való kötelezését, oly módon, hogy a felperes részére az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül elküldött levélben fejezze ki sajnálkozását a felperessel szemben elkövetett jogsértésért;

Kérte továbbá az alperes kötelezését 1.000.000.- Ft és ezen összeg 2021. november 19-től a kifizetésig esedékes törvényes kamatának megfelelő sérelemdíj és a perköltség megfizetésére.

Előadta, hogy a kifogásolt közlések miatt környezetében rendkívül kellemetlen helyzetbe került, ismeretségi és távoli rokoni körben, munkahelyén rengeteget kellett magyarázkodnia, szűkebb családjában is feszültséget okoztak a történetek, ami egészségét is megviselte.

Kiemelte, hogy a kifogásolt közlések személyét rendkívül rossz színben tüntetik fel, azt sejtetik, hogy bűncselekményt követett el, és egyéb érdekelttel összejátszva a lakása többszörös kiadásával többletjövedelemre tett szert. Ezzel ellentétben a valóság az, hogy egyéb érdekelttel korábban semmilyen kapcsolatban nem állt, kiváltképpen nem voltak barátok, és a lakás bérletét érintő praktikus együttműködésen kívül soha semmilyen kapcsolatban nem álltak egymással.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a közlemények nem a felperes, hanem egyéb érdekelt politikai szerepét helyezik a híradás fókuszába, ettől válik az ügy közérdeklődésre számot tartó közüggé, melyről a sajtó tájékoztatni köteles.

A kifogásolt közlések felperesre gyakorolt hatása objektív alapon, az átlagolvasó nézőpontjából értékelve állapítandóak meg, azok nem alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, következésképpen nem sértik a felperes jóhírnevét.

A fenti megállapítás következik mindenekelőtt abból, hogy a kifogásolt, kifejezetten egyéb érdekeltre fókuszáló tartalmakból a felperes személye az átlagolvasó számára nem azonosítható be, a közzétett általános, nem specifikált információk erre nem alkalmasak. Kiemelte, hogy a műsor video anyagának nagy tempójú görgetéses technikával történő megjelenítése következtében a képek nehezen kivehetőek, nem beazonosíthatóak, így ezen formai okok következtében sem azonosítható be a felperes személye,

A kifogásolt közléseket hordozó tartalmak olyan általános megállapításokat tartalmaznak, melyek elviekben alkalmatlanok jóhírnévsértésre, azaz személyiségi jog sérelem kiváltására, azok nem „implikálnak” olyan értelmezést, hogy a felperes erkölcstelen, jogellenes magatartást követett volna el.

Vitatta a sérelemdíj iránti igény összecszerűségét is. A kifogásolt közlés nem befolyásolta hátrányosan a felperes társadalmi megítélését. Nem tekinthető köztudomású ténynek, hogy a perben a felperest pszichés sérelem és lelki megrázkódtatás érte. Ez pedig nem is nyert bizonyítást. Kérte figyelembe venni az időmúlást. A felperes vagy nem értesült korábban a történetekről, vagy azokat korábban nem tartotta jogsértőnek, amely körülmények a felperest ért jogsérelem hiánya vagy csekély volta megállapítására adnak alapot.

[4] Az elsőfokú bíróság a kiegészített ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. november hó 17. napján az általa üzemeltetett www.portál internetes oldalon „cikk címe” címmel megjelent cikkben és az TV csatorna televíziós csatorna 2021. november hó 19. napján 19 óra 30 perckor kezdődő műsorjának „riport címe” című riportjában valótlanul híresztelte, hogy felperes a vele régi baráti viszonyban álló egyéb érdekelttel összejátszva, az Hivatala által egyéb

érdekelt1 részére bérbevett ingatlanát harmadik személynek is kiadta, és ezáltal duplán tehetett el bérleti díjat.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a felperes részére küldött ajánlott, tértivevényes postai levélben fejezze ki sajnálkozását az okozott jogsértésért, azzal, hogy a bíróság feljogosítja a felperest ezen levél nyilvánosságra hozatalára.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a egyéb érdekelt1nek 1.000.000.- forintot valamint ezen összegnek 2021. november hó 19. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon fizessen meg a egyéb érdekelt1nek 625.000.- forint perköltséget.

Rögzítette, hogy a 60.000.- forint meg nem fizetett illetékét a Magyar Állam viseli.

[5] Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. §-ára, továbbá a 2:52. §-ára, valamint a Kúria PK. 12. és 13. számú állásfoglalásaira.

[6] Kiemelte, hogy a kifogásolt közlésekben való érintettség megállapításához elegendő, ha az érintettet a szűkebb környezete felismeri. Az érintett személy környezete pedig az átlagosnál jóval kevesebb információból fel tudja ismerni az adott személy, adott állításban való érintettségét. A kifogásolt közléseket hordozó médiatartalmak felperes személyére vonatkozó információi, így keresztnéve, korábbi település2i címe, valamint annak fotója és térképi megjelenítése, különösen a vidéki környezetben elegendő a személyének beazonosításához. A gyors görgetéses technikával megjelenített információk körében rámutatott, hogy ezek alapján a felperest nem, vagy csak felületesen ismerő ember számára valóban okozhatott nehézséget az azonosíthatóság, de ismerősei, munkatársai, családtagjai számára az általuk is jól ismert környezet képének felvillanása és a további információ-mozaikok azt egyértelműen lehetővé tették.

A kifogásolt közlések tartalma éppen az, hogy felperes és egyéb érdekelt1 együtt, akarategységben jártak el. A közlések azt tartalmazzák, hogy a felperes tényleges közreműködésével került sor egyéb érdekelt1 lakhatásának biztosítása végett bérelt ingatlan további bérbeadására. Ez alapján logikailag kizárt az olyan értelmezés, hogy azok csak egyéb érdekelt1 csalására vonatkoznának.

A sérelmezett közléseket a társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására alkalmasnak találta. A PK 12. számú állásfoglalás felhívott rendelkezéséből is ez következik, de a józan

észnek is az felel meg, hogy a kifogásolt közléseket a teljes médiatartalom kontextusába helyezve kell értékelni. Az alperesi médiatartalmak nem pusztán felperes és egyéb érdekelt1 barátságáról szólnak, hanem arról, hogy erre tekintettel, egymással összejátszva, morálisan biztosan elítélendő, de büntetőjogilag is relevánsan jártak el, a felperes az Hivatala által egyéb érdekelt1 részére bérelt lakását közösen albérletbe adták, anyagi haszonszerzés végett. Ez a felperes és egyéb érdekelt1 kapcsolatára vonatkozó teljes állítás, melynek negatív, az érintett személy társadalmi megítélését hátrányos hatása minden további bizonyítás nélkül megállapítható.

A fenti indokokra tekintettel megállapította a jogsértés megtörténtét azzal, hogy a kifogásolt közlések tartalmát összefoglalt, és elégtételadásra is kötelezte az alperest.

A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában rámutatott, hogy az alperesi jogsértést jelentősnek és súlyosan felróhatóan értékelte, mindenekelőtt azért, mert a kifogásolt, a felperes személyét bűncselekmény elkövetésével összefüggésbe hozó közlést az újságíróktól elvárható gondosság mellőzésével, nyilvánvalóan kellő bizonyítékok nélkül tette közzé

A jogsértés felperesre és környezetére gyakorolt hatását is súlyosnak értékelte, elfogadva az a felperes azon életszerű állításait, hogy a személyét érintő, morálisan elítélendő és büntetőjogilag is szankcionált valótlan állítás megbotrántkozást okozott az őt elismerő, megbízható embernek tartó környezetében. Értékelte azt is, hogy az alperesi közlések nagy lefedettségű és elérésű közszolgálati médiatartalmakként kerültek közlésre, így széles nyilvánossághoz jutottak el.

A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a portál oldalon megjelent cikkben egyéb érdekelt1-en túl más személyről annyi jelent meg, hogy az ingatlan tulajdonosa egyéb érdekelt1 barátja, az ingatlan a utca neve1 utcában található, ez a személy pedig település2i származású. Ezen információk olyan általános, nem specifikált, egymással nem összefüggő adatok, amelyekből nem derül ki, hogy kiről van szó. A közlés így nem csak az átlagolvasó számára, a nagy közönség szempontjából figyelve, hanem a felperes közvetlen környezetében nézve sem lehet alkalmas arra, hogy beazonosítsa őt.

Az TV csatorna csatornán leadott műsorszámban megjelenő vizuális elemek esetében az átlagnéző szemszögéből vizsgálva nem beazonosítható a felperes. Az egész tulajdoni lapról elmondható, hogy olyan rövid időre és apró betűkkel látható, hogy a tv képernyőjén keresztül nézve az átlagnéző számára nem olvashatók ki a tulajdoni lap részletei és ebből következően a felperes nem beazonosítható. Az írás, valamint a műsorszám megjelenítése során gondosan járt el, nem közölt olyan információt, ami alapján beazonosítható a felperes. Megjegyezte, hogy a napilaponline.hu cikkeinek megjelenése idejében megelőzik a saját közléseit, azok részletesebbek a felperes személyét illetően, így a közvélemény számára a felperes

személyére nem az ő közléseiből derülhetett fény. A közléseiben a hangsúly egyértelműen egyéb érdekeltre helyeződik, vonatkozásában kevesebb információt tartalmaz a felperesről, ezért személye nem beazonosítható.

Mindkét perbeli médiatartalomban a kiemelt közérdeklődésre számot tartó témában megjelölte a közlések forrását és saját értékelés nélkül tette közzé az aktuális információkat.

Hivatkozott arra, hogy a felperest ténylegesen nem érte olyan személyiségi jogi sérelem, amelynek ellentételezéseként javára sérelemdíj lenne megállapítható. A sérelmezett közlések nem alkalmasak a társadalmi megítélésének kedvezőtlen irányú befolyásolására. Eltúlzott a sérelemdíj, ugyanis nem kizárólag ő dolgozta fel és adta hírül ezt a témát, egyéb internetes sajtócikkek ugyancsak a közérdeklődés fókuszába kerültek. Hangsúlyozta, hogy két és fél évvel korábban kerültek a kereset indításához képest közlésre a sérelmezett közlések. Ennek az időmúlásnak két oka lehet az egyik, hogy a felperes korábban nem szerzett tudomást a cikkéről és a videóról vagy ha volt tudomása, nem tartotta őket olyan szinten sérelmesnek és nagy hatásúnak, illetve jogellenesnek, hogy igényérvényesítést kezdeményezzen.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Meglátása szerint a tényállást az elsőfokú bíróság helyt állapította meg, a kifogásolt közlések miatt környezetében pedig rendkívül kellemetlen helyzetbe került. Rengeteget kellett magyarázkodnia, szűkebb családjában is feszültséget okoztak a történetek, ami az egészségét is megviselte. A kifogásolt közlések rendkívül rossz színben tüntetik fel, azt sejtetik, hogy bűncselekményt követett el, a lakása többszörös kiadásával többletjövedelemre tett szert. Ha bár a közlések célpontja feltehetőleg egyéb érdekelt volt, de azok hatása mégis elérte őt. Ő nem minősül közszereplőnek, ezért nem köteles tűrni a személyét érintő valótlan állításokat.

Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelmi díj összege a jogsértés súlyával mindenben arányos. Hivatkozott arra, hogy hasonló tényállási ügyben a másodfokú bíróság megállapította jóhírnevének megsértését.

[9] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[10] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[11] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét, erre

tekintettel a másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító rendelkezését.

[12] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott, a másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[13] A másodfokú bíróság érzekelte az ügy érdemi alapjogi érintettségét, ezért az ún. alapjogi vizsgálat keretében rögzíti, hogy a perben sérelmezett közlések tartalmazó médiatartalmak közös jellemzője, hogy azokban egyéb érdekelt országgyűlési képviselő állított magatartásával összefüggésben, az Hivatala által – tehát közpénzből – fizetett bérleti díjjal kapcsolatos vélt visszaélésről számolnak be. A médiatartalmak tehát a köz érdeklődésre számot tartó témát dolgoznak fel. Az Alkotmánybíróság több döntésében hangsúlyozta, hogy a szólásszabadság kiemelten védelmezi a közügyekkel összefüggő vélemények kinyilvánítását [7/2014. (II. 7.) AB, 57/2001. (XII. 5.) AB, 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatok].

[14] A felperes azonban nem vitásan nem közéleti szereplő, így vonatkozásában a Ptk. 2:44.§ (1) bekezdése szerinti korlátok a személyiségi jogainak védelme során nem érvényesülnek. A felperesre vonatkozóan megjelent – és az alábbiak szerint őt azonosíthatóvá tevő - információk egyéb érdekelt állítólagos közpénz felhasználására vonatkozó tájékoztatáshoz nem szükségesek, a felperes személyiségi jogainak védett határai így nem zsugorodnak, a véleménynyilvánítás szabadása fokozottabban nem érvényesül.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezése folytán önállóan vizsgálta a portál hírportálon, valamint az TV csatorna lineáris médiaszolgáltatásban lejátszott műsorszám alapján, hogy a felperes azok tartalma alapján azonosítható-e.

[16] Az internetes sajtótermékben megjelent írásban szerepel az, hogy egyéb érdekelt az Országgyűlés által bérelt lakásba nem költözött be, az a utca neve utcában található továbbá, hogy annak tulajdonosa még településről ismeri egyéb érdekelt, és ezen lakásban egy vállalkozás is bejegyzésre került. Megjegyzendő, hogy az alperesi írásban is megjelentek alapján a felperes lakásának bérlője az Hivatala volt, és mint használó került a szerződésben feltüntetésre egyéb érdekelt. Ezen kívül a felperes személyes meghallgatása során azt is elmondta, hogy rokonain keresztül került kapcsolatba egyéb érdekeltrel, így mindenképpen vannak olyan személyek, akik a felperesen és egyéb érdekleten kívül is azonosíthaták felperest, hiszen rendelkeztek azon információval is, hogy egyéb érdekelt számára az

Hivatala bérli a felperes ingatlanát. Ebből következően az Hivatalában ezzel foglalkozó személyek, a felperes szűkebb családja és a lakás közlében élők is tudomással bírtak a tényekről, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy ezen információk alapján is beazonosíthatóvá vált a felperes.

A lineáris médiaszolgáltatásban megjelent tartalom szerepelteti a felperes vezetéknévének kezdőbetűjét, valamint keresztnévét, azt, hogy hol található a bérelt ingatlan továbbá azt is, hogy a felperes korábban településen² lakott és a bejátszásban látható a felperes korábbi lakóhelye is. Ezen információk alapján az internetes sajtótermékben közölt cikkhez képest már egy sokkal tágabb személyi kör azonosíthatta a felperest, a korábbi lakóhelyének feltüntetése, vezetéknévének kezdőbetűje és keresztnévének feltüntetése olyan információk, amelyek kétségtávolúan a felperes azonosíthatóságát okozzák nagyszámú személy számára is.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a körben, hogy a felperes, mindkét médiatartalomban azonosítható.

[17] Szintén helytállóan foglalt állást a körben is az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett közlések a felperest ténylegesen bűncselekmény elkövetésével hozzák összefüggésbe, amely mindenképpen alkalmas arra, hogy a társadalmi megítélését hátrányosan, nagymértékben befolyásolja. A jogsértés tényét nem befolyásolja azon körülmény, miszerint a felperes elévülési időn belül, de több évvel a jogsértést követően érvényesítette igényét. A felperes döntése, hogy az elévülési időn belül a jogsértéshez képest közeli vagy távolabbi időben indítja meg az igényérvényesítést, választása nem hat ki a korábbi alperesi cselekmény jogsértő jellegének megítélésére, és abból a felperest ért hátrányok jellege sem következethet. A másodfokú bíróság e körben megjegyzi, a sérelemdíj a jogsértés bekövetkezésekor válik esedékessé, annak mértéke tehát ezen időpontban mintegy rögzül, azt az idő múlása nem befolyásolja.

A fentiek alapján indokolt volt a Ptk. 2:45. § (2) bekezdés szerinti jogsértés megtörténtének megállapítása [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pont], és jogsértés jellegére tekintettel az elégtételadás [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont] is.

[18] Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a Ptk. 2:52. § (1) és (3) bekezdését, számot adva az általa figyelembe vett és értékelt szempontokról. A felperes hivatkozott azokra a köztudomású nem vagyoni sérelmekre, melyek alapján indokolt volt a szubjektív szankció alkalmazása. A másodfokú bíróság megjegyzi azt is, hogy a felperes a személyes meghallgatása során maga is előadta, hogy többen számonkérték a perbeli közlés kapcsán.

[19] Azon tény, miszerint a felperest érintően más sajtótermékekben is jelentek meg hasonló jogsértő közlések, nem befolyásolja azt, hogy a jelen perben érintett közlés milyen hatással volt a felperes társadalmi megítélésére. Az egyes sajtótermékek olvasótáborra nem feltétlenül azonos, de ugyanazon internetes sajtótermék egyes írásai is különböző olvasókhoz

juthatnak el, ezért eltérő a jogsértésről tudomást szerző személyi kör.

[20] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékének meghatározása tekintetében irányadó körülményeket okszerűen mérlegelte: kellő súllyal vette figyelembe, hogy a cikk és a műsorszám tartalma alkalmas volt a felperes megítélésének súlyosan negatív irányban történő befolyásolására, valamint, hogy azok közzététele során az alperes felróhatóan járt el. Mindezek alapján a jogsértés felperesre gyakorolt köztudomású hatásának ellensúlyozására és a sérelemdíj represszív funkciójának érvényesülése érdekében is szükséges volt az elsőfokú bíróság által alkalmazott – a bírói gyakorlatnak megfelelő összegben megállapított mértékű – sérelemdíj. A felperes által a sérelemdíj mértéke körében előadottak nem tették azt szükségessé, hogy a sérelemdíj mértéke körében bizonyítási indítványt terjesszen elő. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértéke körében helytállóan értékelte ítéletének [40] bekezdésében azon tény is, hogy az alperesi egyik jogsértés hazánk egyik lineáris médiaszolgáltatásában történt, így a jogsértésről nagy számú néző értesült, ami a felperesre gyakorolt káros hatást jelentősen fokozta.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét helybenhagyta.

[22] A másodfokú eljárásban pernyertes lett a felperes, ezért kötelezte a Fővárosi Ítéltábla az alperest perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A perköltség összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és a felperesi felszámításra figyelemmel határozta meg.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a Pp. 102. § (4) bekezdése alapján az alperesi fellebbezés után felmerült illetéket az állam viseli.

Budapest, 2025. március 25.

Dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Dr. Hercsik Zita s.k.

előadó bíró bíró